

garantia de les sancions que eventualment resultin del procediment sancionador.

3. En els supòsits d'intervenció de diners en efectiu previstos a l'apartat 2 d'aquest article, la Duana haurà de lliurar una acta d'intervenció que indiqui expressament les circumstàncies que l'hagin motivat.

L'acta d'intervenció tindrà valor probatori, sense perjudici de les proves que els interessats puguin aportar en defensa dels seus interessos.

Article 64. Registre i tractament de la informació

1. La Duana ha de registrar i tractar la informació obtinguda com a resultat de l'obligació de declaració i de l'exercici de les facultats d'inspecció que regulen els articles anteriors i l'ha de trametre a la UIF i a la Policia.

2. Quan, amb independència de l'obligació de declarar, hi hagi sospites de relació dels diners en efectiu amb el blanqueig de diners o valors o el finançament del terrorisme, els funcionaris de Duana ho han de comunicar a la UIF i a la Policia.

Article 65. Intercanvi d'informació

1. La UIF pot trametre a altres organismes estrangers equivalents la informació rebuda d'acord amb els articles anteriors, en els termes i les condicions que estableix l'article 56 d'aquesta Llei.

2. Quan hi hagi indicis que una suma de diners en efectiu té relació amb el producte d'un frau o amb qualsevol altra activitat il·legal que afecti negativament els interessos financers de la Unió Europea, aquesta informació s'ha de transmetre també a la Comissió Europea.

Article 66. Règim sancionador

1. L'incompliment de l'obligació de declarar que estableix l'article 62 té la consideració d'infracció greu i s'ha de sancionar amb multa mínima de 600 euros fins al 25% de la quantitat en excés de 10.000 euros.

2. La competència per sancionar l'incompliment de l'obligació de declarar que estableix l'article 62 correspon al Cos de Duana. El procediment sancionador per sancionar aquesta infracció se substancia d'acord amb el procediment sancionador establert en matèria duanera.

3. Per a la graduació de les sancions s'han de considerar especialment els criteris següents: el grau de culpabilitat del responsable; la quantia de diners en efectiu transportats; la gravetat del cas i la naturalesa dels perjudicis causats; la reincidència per la comissió, en el termini de dos anys, de més d'una infracció de la mateixa naturalesa sancionada per resolució administrativa ferma, i la capacitat econòmica de l'infractor.”

Disposició derogatòria

Queda derogat l'article 42 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, així com qualsevol altra disposició de rang igual o inferior que es contradigui amb el que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera

S'habilita el Govern perquè, en el termini màxim de dos mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, mitjançant el decret corresponent, el text refós de l'articulat i de les disposicions complementàries de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000.

Disposició final segona

S'habilita el Govern perquè, en el termini màxim de sis mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, aprovi i/o modifiqui les disposicions reglamentàries oportunes per executar-la i desenvolupar-la.

Disposició final tercera

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

En els termes precedents es formula l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior que, d'acord amb l'article 100.1 del Reglament del Consell General, es tramet al M.I. Sr. Síndic General, als efectes escaients.

Sofia Garrallà Tomàs

Vicepresidenta de la Comissió Legislativa d'Interior

Sílvia Riva González

Presidenta de la Comissió Legislativa d'Interior

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.1 Projectes de llei qualificada

Edicte

El síndic general, d'acord amb les previsions de l'article 100.2 del Reglament del Consell General,

Disposa

Publicar l'informe de la Ponència i l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior en relació al **Projecte de llei qualificada de modificació del Codi penal**.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 3 d'octubre del 2013

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Informe de la Ponència de la Comissió Legislativa d'Interior

La M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs, del Grup Parlamentari Demòcrata, nomenada ponent per la Comissió Legislativa d'Interior el dia 27 de setembre del 2013, a la vista del Projecte de Llei qualificada de modificació del Codi penal, proposa, segons el que disposa l'article 97 del Reglament del Consell General, l'informe següent:

Projecte de Llei qualificada de modificació del Codi penal

Exposició de motius

El 14 de novembre del 2012 es va produir la darrera modificació del Codi penal, que obeïa, com es deia en la seva exposició de motius, a l'adequació del text punitiu a les recomanacions del Greco (Grup d'Estats contra la Corrupció), del qual forma part el Principat, recollides a l'informe d'avaluació del Tercer cicle sobre Andorra, i a la previsible signatura i posterior ratificació del Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant relatiu a la venda d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia, adoptat a Nova York el 25 de maig del 2000, així com del Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels menors contra l'explotació i l'abús sexuals, signat a Lanzarote el 25 d'octubre del 2007.

També es va aprofitar l'ocasió per introduir certes modificacions, aquesta vegada recomanades pel Moneyval, en matèria de lluita contra el finançament del terrorisme.

Continuant en aquesta línia, avui es modifiquen o, si escau, es creen altres articles de més importància seguint també certes recomanacions que va fer el Moneyval en el seu quart informe d'avaluació, del 8 de març del 2012, i que afecten principalment el tractament de la figura del blanqueig de diners o valors, la manipulació de mercats i l'ús d'informació privilegiada.

El tipus de blanqueig de diners o valors ha estat modificat i ampliat tant en relació amb les conductes típiques, com en relació amb el subjecte actiu del tipus, com, finalment, en relació amb els delictes que poden originar-lo. L'adequació als convenis internacionals, en especial al Conveni de les Nacions

Unides contra el tràfic il·lícit d'estupefaents i de substàncies psicòtropes del 1988, conegut com el Conveni de Viena, i al Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, conegut com a Conveni de Palerm, han comportat la inclusió de certes conductes que no es recollien expressament en el tipus. També hi ha hagut una modificació important en matèria d'autoblanqueig, en desaparèixer l'exclusió de punició en relació amb les conductes de conversió i transmissió, de manera que ara es castiga la conducta de l'autor del delicte origen i es manté l'exclusió en relació amb les conductes d'adquisició, ús i possessió, així com l'ocultació o l'encobriment per respecte al principi de *non bis in idem* i al dret a no autoinculpar-se. Finalment, la llista de delictes origen del blanqueig s'ha vist augmentada considerablement, seguint les recomanacions del Moneyval i la llista de categories d'infraccions definides pel GAFI (Grup d'Acció Financera).

Pel que fa a la manipulació de mercats i a l'ús d'informació privilegiada, s'ha procedit a crear dos nous tipus de conductes delictives, atès que aquestes conductes no es trobaven fins ara recollides en el Codi penal andorrà. Així hi trobem, d'una banda, el delicte d'ús d'informació privilegiada, que castiga l'ús o la revelació d'informació privilegiada relativa a instruments financers per treure'n un benefici i que completa l'altre ús d'informació privilegiada que prové d'una autoritat o un funcionari. D'altra banda, s'hi inclou el delicte de manipulació de mercat, que castiga la realització d'operacions i la difusió de rumors o informacions falses o enganyoses tendents a manipular un mercat per treure'n benefici. La incorporació d'aquests dos nous tipus al nostre ordenament jurídic permet donar complida resposta en matèria de cooperació penal internacional. També s'han produït noves modificacions en relació amb la llibertat sexual de menors en compliment de les disposicions del Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació i els abusos sexuals, fet a Lanzarote el 25 d'octubre del 2007, que afecten conductes relatives a la prostitució i la pornografia. També s'han produït certes modificacions en compliment de les disposicions del Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica, fet a Istanbul l'11 de maig del 2011, relatiu a les infraccions contra la integritat, la llibertat, la llibertat sexual de les dones i les relacions familiars. No solament s'estén la competència dels nostres tribunals als nostres residents, mentre que fins ara s'estenia únicament als nacionals en mèrits dels principis de personalitat activa i passiva, sinó que també apareixen noves figures com l'assetjament o l'assetjament sexual.

Així mateix, el Conveni del Consell d'Europa sobre la cibercriminalitat, fet a Budapest el 23 de novembre del 2001, ha obligat a castigar certs actes preparatoris de delictes contra la intimitat o el patrimoni comesos per mitjà de la informàtica.

Igualment, s'han modificat alguns articles relacionats amb la moneda per tal d'incorporar al Codi penal les disposicions de la Decisió marc 2000/383/JHA, del 29 de maig del 2000, sobre l'increment de la protecció, per mitjà de sancions penals i d'altres, contra la falsificació de moneda en relació amb la introducció de l'euro i de la Decisió marc 2001/413/JHA, del 28 de maig del 2001, de la lluita contra el frau i la falsificació de mitjans de pagament diferents de l'efectiu, ambdós incloses en l'Annex de l'Acord monetari signat entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea el 30 de juny del 2011.

Finalment, els operadors judicials han aportat la seva contribució proposant modificacions funcionals que han comportat la desaparició de certes contravencions penals inusuals afortunadament al nostre país o que, tot i donar-se alguna vegada, trobaven millor solució en el camp civil o administratiu, per fer realitat així el principi de mínima intervenció que regeix el Dret penal.

Tot i l'extensió de la modificació que avui s'opera, les relacions internacionals i la necessitat de lluitar contra la delinqüència i els nous mitjans que utilitza, tant al Principat com a l'estranger, no permeten dur-nos a la conclusió que amb aquesta modificació s'haurà donat estabilitat i seguretat jurídica per un llarg temps en matèria d'infraccions penals. Per molt que aquest sigui el desig del legislador, la realitat i les circumstàncies demostren que la norma penal que havia restat immutable en temps pretèrits avui en dia persegueix el canvi social que es produeix sense pausa i s'hi ha d'adequar de manera regular i continuada.

Esmena 1

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (1)

Es proposa modificar el redactat del cinquè paràgraf de l'exposició de motius amb el següent text:

“Pel que fa a la manipulació de mercats i a l'ús d'informació privilegiada, s'ha procedit a crear dos nous tipus de conductes delictives, atès que aquestes conductes no es trobaven fins ara recollides en el Codi penal andorrà. Així hi trobem, d'una banda, el delictes d'ús d'informació privilegiada, que castiga l'ús o la revelació d'informació privilegiada relativa a instruments financers per treure'n un benefici i que completa l'altre ús d'informació privilegiada que prové d'una autoritat o un

funcionari. D'altra banda, s'hi inclou el delictes de manipulació de mercat, que castiga la realització d'operacions i la difusió de rumors o informacions falses o enganyoses tendents a manipular un mercat per treure'n benefici. La incorporació d'aquests dos nous tipus al nostre ordenament jurídic permet donar complida resposta en matèria de cooperació penal internacional. També s'han produït noves modificacions en relació amb la llibertat sexual de menors en compliment de les disposicions del Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació i els abusos sexuals, fet a Lanzarote el 25 d'octubre del 2007, que afecten conductes relatives a la prostitució i la pornografia. També s'han produït certes modificacions en compliment de les disposicions del Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica, fet a Istanbul l'11 de maig del 2011, relatiu a les infraccions contra la integritat, la llibertat, la llibertat sexual de les dones i les relacions familiars. No solament s'estén la competència dels nostres tribunals als nostres residents, mentre que fins ara s'estenia únicament als nacionals en mèrits dels principis de personalitat activa i passiva, sinó que també apareixen noves figures com l'assetjament, l'assetjament sexual o el cibersetjament.”

Article 1. Modificació de l'apartat 6 de l'article 8

Es modifica l'apartat 6 de l'article 8 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“6.a) La llei penal andorrana s'aplica a tota infracció penal intentada o consumada fora del territori del Principat d'Andorra quan un conveni internacional atribueixi competència a la jurisdicció andorrana.

b) En mèrits dels convenis i en relació amb les infraccions que s'esmenten a la lletra *d* següent, la llei penal andorrana s'aplica també a les infraccions penals intentades o consumades fora del territori del Principat d'Andorra per una persona estrangera legalment resident al Principat o quan la víctima és una persona estrangera legalment resident al Principat.

c) En mèrits dels convenis i en relació amb les infraccions que s'esmenten al paràgraf següent, els requisits de les lletres *a* i *c* de l'apartat 4 no són aplicables quan el responsable de la infracció és un nacional andorrà, un estranger legalment resident o un no-resident que es troba a Andorra i no pot ser extradit per raó de la seva nacionalitat.

d) Els convenis i les infraccions a què es refereixen els paràgrafs anteriors són els següents:

- Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació i els abusos sexuals, fet a Lanzarote el 25 d'octubre del 2007, relatiu a les infraccions contra la llibertat sexual dels infants.

- Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica, fet a Istanbul l'11 de maig del 2011, relatiu a les infraccions contra la integritat, la llibertat, la llibertat sexual de les dones i les relacions familiars.”

Esmena 2

De modificació

Grup Mixt (1)

Es proposa modificar el redactat de l'article 1 (Modificació de l'apartat 6 de l'article 8) en els subapartats b) i c) procedint a substituir-los pel redactat següent (la negreta és només als efectes de facilitar la lectura dels mots que s'esmenen i s'introdueixen):

“b) En mèrits dels convenis i en relació amb les infraccions que s'esmenten a la lletra d següent, la llei penal andorrana s'aplica també a les infraccions penals intentades o consumades fora del territori del Principat d'Andorra per una persona estrangera legalment resident al Principat o quan la víctima és una persona estrangera **resident habitual** al Principat.

c) **En els supòsits previstos als convenis que s'esmenten al paràgraf següent, els requisits de doble incriminació i exigència de denúncia o querella prèvia recollits a les lletres a i c de l'apartat 4 no són aplicables quan el responsable de la infracció és un nacional andorrà, un estranger resident habitual o un no-resident que es troba a Andorra i no pot ser extradit per raó de la seva nacionalitat.**”

Motivació

1/ Substitució de l'expressió “legalment resident” per “resident habitual”, en compliment dels Convenis d'Istanbul (art. 44) i Lanzarote (art. 25), i a fi d'evitar buits de punibilitat en relació als residents habituals sense residència legal.

2/Substitució de “en mèrits dels convenis” per “en els supòsits previstos als convenis”, per evitar dubtes interpretatius, en relació a si els delictes que poden perseguir-se sense control de doble incriminació i denúncia o querella prèvia són tots els recollits als Convenis o només aquells que expressament s'exceptuen del compliment d'aquests requisits.

Tingui's en compte que segons l'art. 25.4 del Conveni de Lanzarote només s'ha de prescindir de la doble incriminació respecte dels delictes dels arts. 18, 19, 20.1, a) i 21.1, a i b); i, segons l'art. 44.3 del Conveni d'Istanbul, només cal prescindir de la doble incriminació i requisit de denúncia respecte dels delictes recollits als arts. 36, 37, 38, 39.

3/ S'hauria d'especificar que els requisits dels que es pot prescindir no són tots els de les lletres a) i c), sinó només la doble incriminació i denúncia prèvia. Altrament, també es podria acabar prescindint del requisit que la infracció no estigui prescrita [lletra a), segon incís], sense motiu aparent.

Esmena 3

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (2)

Es proposa modificar el redactat de l'article 1 amb el següent text:

“Article 1. *Modificació de l'apartat 6 de l'article 8*

Es modifica l'apartat 6 de l'article 8 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“6.a) La llei penal andorrana s'aplica a tota infracció penal intentada o consumada fora del territori del Principat d'Andorra quan un conveni internacional atribueixi competència a la jurisdicció andorrana.

b) En mèrits dels convenis indicats anteriorment, la llei penal andorrana s'aplica també a les infraccions penals intentades o consumades fora del territori del Principat d'Andorra per una persona estrangera legalment resident al Principat o quan la víctima és una persona estrangera legalment resident al Principat.

c) En mèrits dels convenis indicats, els requisits de les lletres a i c de l'apartat 4 no són aplicables quan el responsable de la infracció és un nacional andorrà, un estranger legalment resident o un no-resident que es troba a Andorra i no pot ser extradit per raó de la seva nacionalitat.

d) Sens perjudici que puguin existir d'altres convenis que atribueixin competència a la jurisdicció andorrana, en tot cas l'atribueixen els següents:

- Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació i els abusos sexuals, fet a Lanzarote el 25 d'octubre del 2007, relatiu a les infraccions contra la llibertat sexual dels infants.

- Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica, fet a Istanbul l'11 de maig del 2011, relatiu a les infraccions contra la integritat, la llibertat, la llibertat sexual de les dones i les relacions familiars.”

MOTIVACIÓ

La proposta introdueix, aparentment, criteris d'ampliació de la competència de la jurisdicció penal andorrana a fets comesos fora del territori del Principat d'Andorra. El supòsit de la lletra d) tal com ve redactat, permet sostenir que els únics casos als quals s'estendrà la jurisdicció penal del Principat són els que es contenen en els dos Convenis referits, i exclusivament a ells. I això encara que s'arribi a subscriure un Conveni que permetés directament, sense necessitat de cap acte de transposició de la legislació interna, l'extensió de la Jurisdicció (*Convenis self executing*).

D'aquesta manera, la Llei Qualificada del Codi Penal no serviria per si mateixa per fonamentar l'extensió de la jurisdicció a altres casos diferents als compresos en els dos Convenis al fet que s'al·ludeix en la lletra d).

L'esmena presentada permet que siguin els diferents Convenis subscrits pel Principat d'Andorra els que puguin servir de títol habilitant per a l'extensió de la jurisdicció penal.

Article 2. Modificació de l'apartat 7 de l'article 30

Es modifica l'apartat 7 de l'article 30 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“7. La reincidència. Hi ha reincidència quan, en el moment de cometre el delictes, el culpable hagi estat condemnat per sentència ferma per un delictes que tingui assenyalada una pena igual o superior, o per diversos delictes encara que tinguin assenyalada una pena inferior. En tot cas només generen reincidència els delictes compresos en el mateix títol i que siguin de la mateixa naturalesa. No es tenen en compte els antecedents penals quan es donen les condicions legalment establertes per a la rehabilitació del reu.

En els delictes de tràfic de drogues, de segrest, de venda il·legal d'armes, els relatius a la prostitució, els de terrorisme, de falsificació de moneda, de blanqueig de diners i tots els delictes comesos en forma de criminalitat organitzada, i en els esmentats a la lletra d) de l'apartat 6 de l'article 8, els antecedents per condemna a l'estranger per fets constitutius dels mateixos delictes previstos en

aquest Codi s'han d'equiparar als antecedents nacionals per a l'aplicació d'aquesta circumstància.”

Article 3. Modificació de l'article 38

Es modifica l'article 38 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 38. *Penes complementàries per als delictes*

1. En els delictes majors el tribunal pot imposar la pena complementària d'expulsió temporal o definitiva de la persona condemnada de nacionalitat estrangera.

En els delictes majors i menors el tribunal pot imposar la pena complementària de privació temporal o definitiva del permís d'arma, de la llicència de caça o pesca i/o la de treballs en benefici de la comunitat, fins a un màxim de dos anys si es tracta d'un delictes major i d'un any si es tracta d'un delictes menor.

2. En els supòsits que tinguin relació amb el delictes comès el tribunal pot imposar, per un termini no superior a deu anys en cas de delictes major o a 3 anys en cas de delictes menor o per un termini no superior al de la més greu de les penes principals imposades si fossin de major durada, una o diverses de les penes següents:

- a) Inhabilitació per a l'exercici de drets públics, de càrrec públic, de drets de família, de l'ofici o el càrrec.
- b) Suspensió per a l'exercici de drets públics, de càrrec públic, de drets de família, de l'ofici o el càrrec.
- c) Privació del permís de conduir.
- d) Prohibició d'emetre xecs o d'utilitzar targetes de crèdit.
- e) Prohibició de contractar amb les administracions públiques.

3. En els delictes contra la vida, la integritat física i moral, la llibertat sexual, i en els delictes d'amenaques, atenant les relacions entre el culpable i la víctima i la necessitat de protecció de la víctima o de tercers, el tribunal pot imposar la pena complementària de prohibició de contactar amb la víctima, fins a un màxim de dotze anys en cas de delictes major i de sis anys en cas de delictes menor.

4. En els delictes majors i menors que no tinguin prevista com a principal la pena de multa, el tribunal pot imposar la pena complementària de multa, sempre que tingui relació amb el delictes comès, amb els límits següents:

- a) En cas de delictes major, fins a 150.000 euros o fins al doble del valor de la cosa sostreta, del dany causat, del perjudici ocasionat o benefici obtingut o que

respectivament es pretenia sostreure, ocasionar o obtenir amb la comissió del delictes, si era superior.

b) En cas de delictes menor, fins a 30.000 euros o fins al tant del valor de la cosa sostreta, del dany causat, del perjudici ocasionat o del benefici obtingut, o que respectivament es pretenia sostreure, ocasionar o obtenir amb la comissió del delictes, si era superior.”

Article 4. Modificació de l'article 49

Es modifica l'article 49 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 49. *Treballs en benefici de la comunitat*

La pena de treballs en benefici de la comunitat consisteix en la prestació no retribuïda de serveis d'utilitat pública a favor de l'Estat, d'altres entitats públiques, d'associacions o de fundacions. En tot cas requereix el consentiment previ del condemnat.

El tribunal ha de fixar el tipus i les condicions de treball tenint en compte que la seva finalitat és la reinserció social del condemnat i no la satisfacció d'interessos econòmics.

La durada diària ha de ser de dos a vuit hores. No obstant això, si el condemnat realitza una activitat professional o laboral remunerada, el règim dels períodes de treball ha de ser fixat pel tribunal de manera que no perjudiqui la jornada laboral del condemnat ni excedeixi del màxim d'hores extraordinàries legalment permeses.

Els condemnats han de ser donats d'alta a la Caixa Andorrana de Seguretat Social i els és aplicable la normativa en matèria de seguretat i salut en el treball.”

Article 5. Modificació de l'apartat 1 lletra d de l'article 71

Es modifica l'apartat 1 lletra d de l'article 71 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“d) Multa a la societat, l'associació o la fundació, en el cas de comissió de delictes contra la llibertat sexual de menors, contra l'ordre socioeconòmic, la seguretat en el tràfic jurídic, de corrupció, tràfic d'influències, terrorisme i finançament del terrorisme i blanqueig de diners o valors, de fins a 300.000 euros, o fins al quàdruple del benefici obtingut o que es pretenia obtenir amb la comissió del delictes, si era superior. El tribunal determina l'extensió de la multa d'acord amb la gravetat de la infracció, el patrimoni de la societat, l'associació o la fundació i l'impacte sobre els proveïdors i els drets dels treballadors.”

Esmena 4

De modificació
Grup Mixt (2)

Es proposa modificar el redactat de l'article 5 (Modificació de l'apartat 1 lletra d de l'article 71) procedint a substituir-lo pel redactat següent (La negreta només pretén facilitar la identificació dels mots que s'esmenen i els que s'introdueixen):

“d) Multa a la societat, l'associació o la fundació, en el cas de comissió de delictes contra la **llibertat sexual**, contra l'ordre socioeconòmic, la seguretat en el tràfic jurídic, de corrupció, tràfic d'influències, terrorisme i finançament del terrorisme i blanqueig de diners o valors, de fins a 300.000 euros, o fins al quàdruple del benefici obtingut o que es pretenia obtenir amb la comissió del delictes, si era superior. El tribunal determina l'extensió de la multa d'acord amb la gravetat de la infracció, el patrimoni de la societat, l'associació o la fundació i l'impacte sobre els proveïdors i els drets dels treballadors.”

Motivació

Tot i que es compleix el Conveni de Lanzarote (art. 26) amb la sola menció a la llibertat sexual dels menors, a fi de protegir la coherència interna del Codi Penal, és preferible estendre la possibilitat d'imposar la pena de multa a la societat als delictes contra la llibertat sexual contra altres víctimes.

En cas contrari, la societat que, per exemple, es dediqués a l'explotació sexual d'adults amb fi de lucre no podria ser sancionada amb aquesta pena.

Article 6. Modificació de l'article 114

Es modifica l'article 114 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 114. *Maltractaments en l'àmbit domèstic*

1. El qui exerceixi violència física o psíquica sobre el qui sigui o hagi estat el seu cònjuge o la persona amb la qual mantingui o hagi mantingut una relació anàloga de convivència o sobre els ascendents, descendents, germans propis o d'aquesta persona, o qualsevol altra persona subjecta a la guarda de l'un o l'altre, o amb la qual conviski, ha de ser castigat amb pena de presó fins a dos anys, sense perjudici de les penes que corresponguin pel resultat lesiu si se n'ha causat.

La pena s'ha d'imposar en la seva meitat superior quan la conducta s'hagi realitzat sobre un menor d'edat o intencionadament davant d'un menor d'edat.

2. La pena ha de ser de presó de tres mesos a tres anys quan es doni una de les circumstàncies previstes

al punt 2 de l'article 113, sense perjudici de les penes que corresponguin pel resultat lesiu causat.”

Esmena 5

De modificació

Grup Mixt (3)

Es proposa modificar el redactat de l'article 6 (Modificació de l'article 114) procedint a substituir-lo pel text següent (La negreta només pretén facilitar la identificació dels mots que s'esmenen i els que s'introdueixen):

“1. El qui de **manera habitual** exerceixi violència física o psíquica sobre el qui sigui o hagi estat el seu cònjuge o **la persona amb la qual mantingui o hagi mantingut una relació anàloga** o sobre els ascendents, descendents, germans propis o d'aquesta persona, o qualsevol altra persona subjecta a la guarda de l'un o l'altre, o amb la qual convisqui, ha de ser castigat amb pena de presó fins a dos anys, sense perjudici de les penes que corresponguin pel resultat lesiu si se n'ha causat.

La pena s'ha d'imposar en la seva meitat superior quan la conducta s'hagi realitzat sobre un menor d'edat o davant d'un menor d'edat.

2. La pena ha de ser de presó de tres mesos a tres anys quan es doni una de les circumstàncies previstes al punt 2 de l'article 113, sense perjudici de les penes que corresponguin pel resultat lesiu causat.”

Motivació

1/ Manteniment del requisit d'habitualitat, que és el que justifica l'agreuament punitiu.

2/ Supressió del requisit de convivència respecte de la parella de fet, a fi de complir el Conveni d'Istanbul, arts. 3, b) i 46.

En efecte, l'art. 46 del Conveni d'Istanbul recull la “*parella de fet*” que, segons la definició de violència domèstica de l'art. 3, b), no requereix la convivència, doncs ha d'incloure les: “...*parelles de fet antigues o actuals, independentment de què l'autor del delictes comparteixi o hagi compartit el mateix domicili que la víctima*”.

3/ Supressió del requisit d'intencionalitat en la comissió de la conducta contra o davant un menor. L'exigència de dol es deriva del sistema d'incriminació específica de la imprudència (art. 13 Codi Penal). Per tant, exigir un element subjectiu de l'injust no contemplat al Conveni podria restringir injustificadament l'aplicació de la norma.

Article 7. Creació de l'article 139 bis

Es crea un nou article 139 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 139 bis. *Assetjament*

El qui, amb la intenció d'instil·lar a una persona un sentiment de por per la seva seguretat, adopta de manera repetida i regular, directament o indirectament, un comportament amenaçador envers ella o les persones del seu entorn ha de ser castigat amb pena de presó fins a un any o d'arrest.”

Esmena 6

De modificació

Grup Mixt (4)

Es proposa modificar el redactat de l'article 7 (Creació d'un article 139 bis) procedint a substituir-lo pel text següent (La negreta només pretén facilitar la identificació dels mots que s'esmenen i els que s'introdueixen):

“El qui **instil·li** a una persona un sentiment de por per la seva seguretat, **mitjançant l'adopció** de manera repetida, directament o indirectament, d'un comportament amenaçador envers ella o les persones del seu entorn ha de ser castigat amb pena de presó fins a un any o d'arrest.

La pena s'ha d'imposar en la seva meitat superior quan la conducta s'hagi realitzat sobre un menor d'edat o davant d'un menor d'edat.”

Motivació

1/ Exigir regularitat, a més de reiteració, podria restringir injustificadament l'àmbit aplicatiu del tipus, quan la sola reiteració pot ser suficient per a afectar la llibertat de la persona, que és el bé jurídic protegit.

2/ Exigir un requisit d'intencionalitat afegit al dol podria igualment restringir injustificadament les possibilitats d'aplicació de la norma, quan el subjecte defensi que va actuar per enamorament, gelosia, etc., però no “per a fer por”.

3/ Manca l'agreuament prevista a l'art. 46,d) del Conveni d'Istanbul, aplicable als supòsits en què la conducta es realitzi sobre un menor d'edat o davant d'un menor d'edat.

Esmena 7

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (3)

Es proposa modificar el redactat de l'article 7 amb el següent text:

“**Article 7. Creació de l'article 139 bis**

Es crea un nou article 139 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 139 bis. *Assejament*

El qui, amb la intenció d'instil·lar a una persona un sentiment de por per la seva seguretat, adopta de manera repetida un comportament amenaçador envers ella o les persones del seu entorn familiar ha de ser castigat amb pena de presó fins a un any o d'arrest.”

MOTIVACIÓ

No hi ha una correspondència directa entre l'obligació internacional d'incriminació (art. 34 del Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica de 2011) i el projecte de reforma en tres punts que s'han de valorar críticament:

a) El projecte de reforma parla de la “regularitat i repetició” en el comportament amenaçador, de tal forma que el delictes és més restrictiu; seria suficient per a acomplir l'obligació del Conveni amb parlar de repetició o reiteració de conductes.

b) El projecte parla de comportaments indirectes amenaçadors, donant una amplitud al delictes que pot ser desmesurada. Això es pot resoldre ometent la referència a “directament o indirectament”.

c) També s'ha de destacar la indeterminació del concepte “persones del seu entorn”, que permet incloure a persones del seu entorn familiar, professional i fins i tot de veïnatge. El sentit del Conveni de 2011 es centra, fonamentalment, a l'entorn familiar.

Article 8. Modificació de l'article 143 bis

Es modifica l'article 143 bis de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 143 bis. *Circumstància agreujant*

En els delictes previstos en aquest capítol constitueix circumstància agreujant el fet que la víctima sigui una de les persones definides a l'article 114 o que la víctima sigui un menor d'edat o s'hagi cercat la comissió del delictes en la seva presència.”

Esmena 8

De modificació

Grup Mixt (5)

Es proposa modificar el redactat de l'article 8 (Modificació de l'article 143 bis) procedint a substituir-lo pel text següent (La negreta

només pretén facilitar la identificació dels mots que s'esmenen i els que s'introdueixen):

“En els delictes previstos en aquest capítol constitueix circumstància agreujant el fet que la víctima sigui una de les persones definides a l'article 114 o que la víctima sigui un menor d'edat o s'hagi comès el delictes en la seva presència.”

Motivació

Es proposa suprimir el requisit de què “s'hagi cercat la comissió del delictes” en presència del menor, doncs el Conveni d'Istanbul [art. 46,d)] no ho exigeix, i n'hi ha prou amb què es sigui conscient d'aquesta circumstància.

Article 9. Modificació de l'apartat 1 lletra b de l'article 146

Es modifica l'apartat 1 lletra b de l'article 146 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“b) Que el culpable convisqui o sigui ascendent, descendent o germà de la víctima o sigui una persona que exerceix, de fet o de dret, autoritat familiar sobre ella.”

Article 10. Modificació de l'article 147

Es modifica l'article 147 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 147. *Actes sexuals sense consentiment*

1. El qui realitza un comportament sexual amb una persona menor de catorze anys o privada de sentit, inconscient o incapaç d'oposar resistència, o amb abús de la seva incapacitat, ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.

2. Quan el fet consisteixi en accés carnal per via vaginal, anal o oral o en introducció d'objectes o membres corporals per una de les dos primeres vies, ha de ser castigat amb pena de presó de tres a deu anys.

3. Si l'autor conviu o és ascendent, descendent o germà de la víctima o és una persona que exerceix de fet o de dret autoritat familiar sobre ella, o si la víctima és especialment vulnerable per raó de la seva edat, malaltia o situació, la pena ha de ser de dos a set anys de presó en el supòsit de l'apartat primer i de sis a quinze anys de presó en el de l'apartat segon.

4. La temptativa és punible en tots els casos. La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un menor de 14 anys amb la finalitat de cometre la infracció descrita a l'apartat 1 del present article es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que condueixin a la dita trobada.”

Esmena 9**De modificació**

Grup Mixt (6)

Es proposa modificar l'article 10 (modificació del paràgraf 4 de l'article 147) procedint a substituir-lo pel text següent (La negreta només pretén facilitar la identificació dels mots que s'esmenen i els que s'introdueixen):

“4. La temptativa és punible en tots els casos.

La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un **menor** amb la finalitat de cometre la infracció descrita a l'apartat 1 del present article es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que conduixin a la dita trobada.”

Motivació

1/ Quant a l'edat de la víctima, si bé és cert que per tal de respectar el Conveni de Lanzarote (art. 23) n'hi ha prou amb protegir els nens d'edat inferior a la maduresa sexual, està comprovat empíricament que aquesta opció deixa fora bona part del fenomen. La mitjana d'edat de les víctimes es situa en els 13,5, essent la majoria, nenes d'entre 13 i 15 anys.

Per tant, situar l'edat màxima als 14 anys podria deixar fora molts casos. Seria més convenient elevar el llinard d'edat amb la fi de protegir tots els menors o, com a mínim, fins als setze anys.

Esmena 10**De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (4)

Es proposa modificar el redactat de l'article 10 amb el següent text:

“Article 10. Modificació de l'article 147

Es modifica l'article 147 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 147. Actes sexuals sense consentiment

1. El qui realitza un comportament sexual amb una persona menor de catorze anys o privada de sentit, inconscient o incapaç d'oposar resistència, o amb abús de la seva incapacitat, ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.

2. Quan el fet consisteixi en accés carnal per via vaginal, anal o oral o en introducció d'objectes o membres corporals per una de les dos primeres vies, ha de ser castigat amb pena de presó de tres a deu anys.

3. Si l'autor conviu o és ascendent, descendent o germà de la víctima o és una persona que exerceix de fet o de dret autoritat familiar sobre ella, o si la víctima és especialment vulnerable per raó de la seva edat, malaltia o situació, la pena ha de ser de dos a set anys de presó en el supòsit de l'apartat primer i de sis a quinze anys de presó en el de l'apartat segon.

4. La temptativa és punible en tots els casos.”

MOTIVACIÓ

La proposta confon la temptativa d'actes sexuals sense consentiment, amb els actes de “childgrooming” –altrament dit ciberassetjament. Essent conductes diferenciades, fins i tot al Conveni que suposadament obliga a aquesta reforma, si es compara els arts. 23 i 24 del Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'exploració i els abusos sexuals de 2007. Certament hi ha una obligació de castigar les proposicions a nens amb finalitats sexuals però no de considerar-ho una conducta de temptativa.

De fet, el delictes de “cibergrooming” és estructuralment un acte preparatori especialment incriminat en relació amb els delictes sexuals contra menors. Per això es suggereix que es castigui aquesta conducta separatament, com succeeix per exemple al Codi Penal espanyol, que al 2010 va introduir-ho a l'article 183 bis.

Article 11. Modificació de l'apartat 1 de l'article 148

Es modifica l'apartat 1 de l'article 148 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“1. El qui realitza un comportament sexual amb una persona de més de catorze i menys de divuit anys d'edat amb prevalença d'autoritat, de superioritat, de confiança o de situació de necessitat o dependència ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.”

Esmena 11**De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (5)

Es proposa modificar el redactat de l'article 11 amb el següent text:

“Article 11. Modificació de l'apartat 1 de l'article 148

Es modifica l'apartat 1 de l'article 148 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“1. El qui realitza un comportament sexual amb una persona de més de catorze i menys de divuit anys d'edat amb prevalença d'autoritat, de superioritat, amb abús de confiança o de situació de necessitat o dependència ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.”

Article 12. Modificació de l'apartat 1 de l'article 149

Es modifica l'apartat 1 de l'article 149 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“1. El qui realitza un comportament sexual amb una persona major d'edat amb prevalença d'autoritat, de superioritat, de confiança o de situació de necessitat o dependència, ha de ser castigat amb pena de presó fins a un any o d'arrest.”

Esmena 12

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (6)

Es proposa modificar el redactat de l'article 12 amb el següent text:

“Article 12. Modificació de l'apartat 1 de l'article 149

Es modifica l'apartat 1 de l'article 149 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“1. El qui realitza un comportament sexual amb una persona major d'edat amb prevalença d'autoritat, de superioritat, amb abús de confiança o de situació de necessitat o dependència, ha de ser castigat amb pena de presó fins a un any o d'arrest.”

MOTIVACIÓ conjunta a les esmenes 5 i 6

La justificació de la modificació és molt raonable. Malgrat això, a la mateixa Memòria justificativa s'apel·la a la raonabilitat de la Jurisprudència en interpretar el concepte “situació de confiança” referit a relacions entre persones de 17 i 18 anys. Creiem que es pot ajudar a fer més fàcil aquesta interpretació per la jurisprudència si es parla d'un abús de confiança.

Article 13. Creació de l'article 149 bis

Es crea un nou article 149 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 149 bis. *Assetjament sexual*

El qui adopta un comportament de caràcter sexual, verbal, no verbal o físic, envers una persona, no desitjat per aquesta persona, que tingui per finalitat o per efecte la violació de la seva dignitat, en

particular quan aquest comportament crea un entorn intimidant, hostil, degradant, humiliant o ofensiu, ha de ser castigat amb pena d'arrest.”

Article 14. Modificació de l'article 151

Es modifica l'article 151 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 151. *Afavoriment de la prostitució*

1. El qui recluti per a la prostitució, promogui, faciliti o afavoreixi la prostitució d'altri ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.

2. Si es tracta de prostitució infantil o la víctima és una persona vulnerable per raó de malaltia o deficiència física o psíquica, s'ha d'imposar pena de presó de dos a cinc anys. Si el fet és comès pels titulars de la pàtria potestat o tutela, la pena s'ha d'imposar en la meitat superior.

3. Si la infracció és comesa en el marc d'un grup organitzat, el límit màxim de la pena prevista es pot augmentar en la meitat.

4. La temptativa és punible en tots els casos. La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un menor de 14 anys amb la finalitat de cometre la infracció descrita a l'apartat 1 d'aquest article es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que condueixin a la dita trobada.”

Esmena 13

De modificació

Grup Mixt (7)

Es proposa modificar l'article 14 (modificació del paràgraf 4 de l'article 151) procedint a substituir-lo pel text següent:

“4. La temptativa és punible en tots els casos. La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un menor amb la finalitat de cometre la infracció descrita a l'apartat 1 d'aquest article es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que condueixin a la dita trobada.”

Motivació

La mateixa que en l'esmena anterior.

Esmena 14

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (7)

Es proposa modificar el redactat de l'article 14 amb el següent text:

“Article 14. Modificació de l'article 151

Es modifica l'article 151 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 151. Afavoriment de la prostitució

1. El qui recluti per a la prostitució, promogui, faciliti o afavoreixi la prostitució d'altri ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.

2. Si es tracta de prostitució infantil o la víctima és una persona vulnerable per raó de malaltia o deficiència física o psíquica, s'ha d'imposar pena de presó de dos a cinc anys. Si el fet és comès pels titulars de la pàtria potestat o tutela, la pena s'ha d'imposar en la meitat superior.

3. Si la infracció és comesa en el marc d'un grup organitzat, el límit màxim de la pena prevista es pot augmentar en la meitat.””

MOTIVACIÓ

De conformitat amb allò indicat a l'esmena 4, i pel que es dirà a l'esmena 11 es proposa eliminar l'apartat 4 de la modificació de l'art. 151 de la LQCP.

Article 15. Modificació de l'article 152

Es modifica l'article 152 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 152. Proxenetisme

1. El qui, mitjançant violència o intimidació, o amb abús d'autoritat, de superioritat, de confiança, de situació de necessitat o dependència, o amb engany suficient, determini algú a prostituir-se o a continuar-ho fent ha de ser castigat amb pena de presó de dos a cinc anys.

La temptativa és punible.

2. Si es tracta de prostitució infantil o la víctima és una persona vulnerable per raó de malaltia o deficiència física o psíquica, s'ha d'imposar pena de presó de tres a deu anys. Si el fet és comès pels titulars de la pàtria potestat o tutela, la pena s'ha d'imposar en la meitat superior.

3. Si la infracció és comesa en el marc d'un grup organitzat, el límit màxim de la pena prevista pot ser augmentat en la meitat.

4. La temptativa és punible. La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un menor de 14 anys amb la finalitat de cometre la infracció descrita a l'apartat 1 d'aquest article es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que conduïxin a la dita trobada.”

Esmena 15**De modificació**

Grup Mixt (8)

Es proposa modificar l'article 15 (modificació del quart paràgraf de l'article 152) procedint a substituir-lo pel text següent:

“4. La temptativa és punible. La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un menor amb la finalitat de cometre la infracció descrita a l'apartat 1 d'aquest article es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que conduïxin a la dita trobada.”

Motivació

La mateixa que en les esmenes anteriors.

Esmena 16**De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (8)

Es proposa modificar el redactat de l'article 15 amb el següent text:

“Article 15. Modificació de l'article 152

Es modifica l'article 152 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 152. Proxenetisme

1. El qui, mitjançant violència o intimidació, o amb abús d'autoritat, de superioritat, de confiança, de situació de necessitat o dependència, o amb engany suficient, determini algú a prostituir-se o a continuar-ho fent ha de ser castigat amb pena de presó de dos a cinc anys.

La temptativa és punible.

2. Si es tracta de prostitució infantil o la víctima és una persona vulnerable per raó de malaltia o deficiència física o psíquica, s'ha d'imposar pena de presó de tres a deu anys. Si el fet és comès pels titulars de la pàtria potestat o tutela, la pena s'ha d'imposar en la meitat superior.

3. Si la infracció és comesa en el marc d'un grup organitzat, el límit màxim de la pena prevista pot ser augmentat en la meitat.””

MOTIVACIÓ

De conformitat amb allò indicat a l'esmena 4, i pel que es dirà a l'esmena 11 es proposa eliminar l'apartat 4 de la modificació de l'art. 152 de la LQCP.

Article 16. Creació de l'article 154 bis

Es crea un nou article 154 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 154 bis. *Concepte de prostitució infantil*

Als efectes d'aquest capítol s'entén per prostitució infantil el fet d'utilitzar una persona menor d'edat amb la finalitat de realitzar activitats sexuals, oferint o prometent diners o qualsevol altra forma de remuneració, de pagament o d'avantatge, tant si la remuneració, el pagament o la promesa es fa al mateix menor com a un tercer.”

Article 17. Modificació de l'article 155

Es modifica l'article 155 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 155. *Utilització de menors i incapaços per a la pornografia*

1. Qui capti imatges d'un menor d'edat o d'un incapaç amb la intenció de produir material pornogràfic ha de ser castigat amb pena de presó d'una durada màxima de dos anys.

La temptativa és punible.

2. Qui recluti, utilitzi un menor o un incapaç amb finalitats pornogràfiques o exhibicionistes o n'afavoreixi la participació, i qui produeixi, adquireixi, vengui, importi, exporti, distribueixi, difongui, cedeixi o exhibeixi per qualsevol mitjà material pornogràfic en el qual apareguin imatges de menors dedicats a activitats sexuals explícites, reals o amb aparença de realitat, o qualsevol altra representació de les parts sexuals d'un menor amb finalitats primordialment sexuals, ha de ser castigat amb pena de presó d'un a quatre anys.

La temptativa és punible. La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un menor de 14 anys amb la finalitat de cometre la infracció descrita a l'apartat 1 d'aquest article es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que condueixin a la dita trobada.

3. Qui ofereixi, posseeixi, procuri per a ell o per a un altre, o accedeixi a través de qualsevol tecnologia de la comunicació o la informació a material pornogràfic en el qual apareguin imatges de menors dedicats a activitats sexuals explícites, reals o amb aparença de realitat, o qualsevol altra representació de les parts sexuals d'un menor amb finalitats primordialment sexuals, ha de ser castigat amb pena de presó d'una durada màxima de dos anys.

La temptativa és punible.

4. Qui assisteixi a espectacles pornogràfics on actui un menor o un incapaç ha de ser condemnat amb pena de presó d'una durada màxima de dos anys.

5. Quan el culpable de qualsevol de les infraccions previstes en aquest article obtingui un profit econòmic, a més de les penes previstes s'ha

d'imposar multa d'un import màxim de 30.000 euros.”

Esmena 17

De modificació

Grup Mixt (9)

Es proposa modificar l'article 17 (Modificació el segon paràgraf de l'apartat 2 de l'article 155) procedint a substituir-lo pel text següent:

“La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un menor amb la finalitat de cometre la infracció descrita a l'apartat 1 d'aquest article es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que condueixin a la dita trobada.”

Motivació

La mateixa que en les esmenes anteriors.

Esmena 18

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (9)

Es proposa modificar el redactat de l'article 17 amb el següent text:

Article 17. Modificació de l'article 155

Es modifica l'article 155 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 155. *Utilització de menors i incapaços per a la pornografia*

1. Qui capti imatges d'un menor d'edat o d'un incapaç amb la intenció de produir material pornogràfic ha de ser castigat amb pena de presó d'una durada màxima de dos anys.

La temptativa és punible.

2. Qui recluti, utilitzi un menor o un incapaç amb finalitats pornogràfiques o exhibicionistes o n'afavoreixi la participació, i qui produeixi, adquireixi, vengui, importi, exporti, distribueixi, difongui, cedeixi o exhibeixi per qualsevol mitjà material pornogràfic en el qual apareguin imatges de menors dedicats a activitats sexuals explícites, reals o amb aparença de realitat, o qualsevol altra representació de les parts sexuals d'un menor amb finalitats primordialment sexuals, ha de ser castigat amb pena de presó d'un a quatre anys.

La temptativa és punible.

3. Qui ofereixi, posseeixi, procuri per a ell o per a un altre, o accedeixi a través de qualsevol tecnologia de la comunicació o la informació a material pornogràfic en el qual

apareguin imatges de menors dedicats a activitats sexuals explícites, reals o amb aparença de realitat, o qualsevol altra representació de les parts sexuals d'un menor amb finalitats primordialment sexuals, ha de ser castigat amb pena de presó d'una durada màxima de dos anys.

La temptativa és punible.

4. Qui assisteixi a espectacles pornogràfics on actuï un menor o un incapacitat ha de ser condemnat amb pena de presó d'una durada màxima de dos anys.

5. Quan el culpable de qualsevol de les infraccions previstes en aquest article obtingui un profit econòmic, a més de les penes previstes s'ha d'imposar multa d'un import màxim de 30.000 euros.”

Esmena 19

D'addició

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (10)

Es proposa afegir un nou article després de l'article 17 amb el següent text:

“Article 18. De modificació del títol del Capítol quart del Títol VII del Llibre segon

Es modifica el redactat del títol del Capítol quart del Títol VII del Llibre segon de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Capítol quart. *Delictes relatius a la pornografia, les conductes de provocació sexual i el ciberassetjament.*”

(Si s'accepta l'esmena caldrà tornar a numerar els articles següents i les referències als mateixos, si n'hi ha.)

Article 18. Modificació de l'apartat 1 de l'article 157

Es modifica l'apartat 1 de l'article 157 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“1. El qui directament vengui, difongui o exhibeixi material pornogràfic a menors d'edat o incapacitats amb abús de la seva incapacitat ha de ser castigat amb pena de presó d'una durada màxima de dos anys i multa de fins a 6.000 euros o del tant al doble del benefici obtingut o que es pretenia obtenir.

La temptativa és punible.”

Esmena 20

D'addició

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (11)

Es proposa afegir un nou article després de l'article 18 amb el següent text:

“Article 19. Creació de l'article 157bis

Es crea un nou article 157 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 157 bis. Ciberassetjament

1. La proposició d'una trobada amb un menor de 14 anys, per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació, amb la finalitat de cometre la infracció de l'article 147.1, sempre que la proposició hagi estat seguida d'actes materials que conduixin a la dita trobada, ha de ser castigada amb pena de presó de tres mesos a dos anys.

2. La mateixa pena s'imposarà quan la conducta anterior tingui com a finalitat cometre la infracció de l'article 151.1 o la de l'article 155.

3. Quan aquesta conducta tingui com a finalitat cometre la infracció de l'art. 152, ha de ser castigada amb pena de presó de tres mesos a tres anys.”

(Si s'accepta l'esmena caldrà tornar a numerar els articles següents i les referències als mateixos, si n'hi ha.)

MOTIVACIÓ

En el nostre entorn cultural va creixent de manera preocupant el nombre de supòsits de “child grooming”, conducta desgraciadament en augment que es veu afavorida per l'aparent impunitat que facilita l'anonimat de les últimes tecnologies (xarxes socials, xats, serveis de missatgeria instantània, possibilitat d'enviar missatges anònims via bluetooth...).

Amb un redactat com el proposat a l'esmena, el delictes es consumaria en concertar una trobada sempre que s'acompanyi de “actes materials encaminats a l'apropament”. Aquests actes poden ser a tall d'exemple facilitar adreça o lloc de trobada, reservar habitacions, anar a buscar al menor, enviar fotografies o missatges explícits per guanyar-se la confiança del menor. Ha de quedar clar que no es castiga el sol fet de quedar amb un menor, tret que la finalitat de la trobada sigui mantenir relacions sexuals amb ell.

Article 19. Modificació de l'article 158

Es modifica l'article 158 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 158. *Circumstàncies especials modificatives de la responsabilitat*

1. Sense perjudici d'allò que disposa el segon paràgraf de l'article 56, són circumstàncies agreujants especials en relació amb les conductes descrites en aquest títol:

- a) Que la infracció hagi comportat un greu atemptat a la salut física o mental de la víctima.
 - b) Que la infracció hagi estat precedida o acompanyada de maltractaments o violència física o psíquica greu.
 - c) Ser la víctima especialment vulnerable per raó de la seva edat, malaltia, incapacitat o situació. En tot cas es considera que la víctima és especialment vulnerable per raó de la seva edat quan tingui una edat inferior a catorze anys.
 - d) Que el culpable convisqui o sigui ascendent, descendent o germà de la víctima o que sigui una persona que exerceix de fet o de dret autoritat familiar sobre ella.
 - e) Que la conducta s'hagi realitzat amb abús o prevalença d'autoritat, de superioritat, de confiança o de situació de necessitat o dependència.
 - f) Executar el fet en grup, concorrent-hi dos o més persones.
 - g) Si la infracció és comesa en el marc d'un grup organitzat.
 - h) La reincidència.
2. En els delictes d'agressió i d'abús sexual el perdó de l'ofès no extingeix l'acció ni la responsabilitat penal.”

Esmena 21

De modificació

Grup Mixt (10)

Es proposa modificar l'article 19 (Modificació de l'article 158.1,d) procedint a substituir-lo pel text següent (La negreta només pretén facilitar la identificació dels mots que s'introdueixen):

“d) Que el culpable **sigui o hagi estat cònjuge o persona amb la qual mantingui o hagi mantingut una relació anàloga**, convisqui o sigui ascendent, descendent o germà de la víctima o que sigui una persona que exerceix de fet o de dret autoritat familiar sobre ella.”

Motivació

1/ Segons l'art. 46,a) del Conveni d'Istanbul, cal preveure una agreujant per al supòsit en què: *“el delito se haya cometido contra un cónyuge o pareja de hecho actual o antiguo, de conformidad con el derecho interno, por un miembro de la familia, una persona que conviva*

con la víctima o una persona que abuse de su autoridad”.

Per tant, per a complir-lo cal estendre l'agreujant de l'art. 158.1,d) del Codi Penal al: *“cònyuge o pareja de hecho actual o antiguo”*.

Amb la finalitat de preservar la coherència jurídica es proposa emprar la mateixa expressió que a l'art. 114: *“sigui o hagi estat cònjuge o persona amb la qual mantingui o hagi mantingut una relació anàloga”*.

Esmena 22

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (12)

Es proposa modificar el redactat de l'article 19 amb el següent text:

“Article 19. Modificació de l'article 158

Es modifica l'article 158 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 158. Circumstàncies especials modificatives de la responsabilitat

1. Sense perjudici d'allò que disposa el segon paràgraf de l'article 56, són circumstàncies agreujants especials en relació amb les conductes descrites en aquest títol:

- a) Que la infracció hagi comportat un greu atemptat a la salut física o mental de la víctima.”
- b) Que la infracció hagi estat precedida o acompanyada de maltractaments o violència física o psíquica greu.
- c) Ser la víctima especialment vulnerable per raó de la seva edat, malaltia, incapacitat o situació. En tot cas es considera que la víctima és especialment vulnerable per raó de la seva edat quan tingui una edat inferior a catorze anys.
- d) Que el culpable convisqui o sigui ascendent, descendent o germà de la víctima o que sigui una persona que exerceix de fet o de dret autoritat familiar sobre ella.
- e) Que la conducta s'hagi realitzat amb abús o prevalença d'autoritat, de superioritat, de confiança o de situació de necessitat o dependència.
- f) Executar el fet en grup, concorrent-hi dos o més persones.
- g) Si la infracció és comesa en el marc d'un grup organitzat.
- h) La reincidència.””

MOTIVACIÓ

De conformitat amb l'esmena següent, es considera que no es pot regular en el mateix precepte les circumstàncies modificatives agreujants i qüestions que afecten a la mateixa determinació de la jurisdicció i competència.

Esmena 23

D'addició

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (13)

Es proposa afegir un nou article després de l'article 19 amb el text següent:

“Article 20. Creació de l'article 161 bis

Es crea un nou article 161 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“161 bis. Règim de perseguibilitat

1.- Els delictes d'agressió i d'abús sexual només poden ser perseguits mitjançant denúncia de la persona ofesa, del seu representant legal o del Ministeri Fiscal, que ha de ponderar els interessos concurrents.

2.- En aquests delictes el perdó de l'ofès no extingeix l'acció ni la responsabilitat penal.

3.- Sens perjudici de l'anterior, en els casos en què el subjecte passiu o la víctima dels delictes previstos en aquest Títol sigui un menor, i el delicte s'hagi comès fora del Principat, no serà necessària la denúncia en el lloc on s'hagin realitzat els fets.”

(Si s'accepta l'esmena caldrà tornar a numerar els articles següents i les referències als mateixos, si n'hi ha.)

MOTIVACIÓ

La proposta de reforma d'aquest article, pel que fa al segon paràgraf, suposa un canvi radical en matèria de perseguibilitat dels delictes contra la llibertat sexual, potser amb unes conseqüències que no s'han valorat suficientment. Fins avui, el Principat d'Andorra -igual que la gran majoria de països del seu entorn sociocultural feien- condicionaven l'obertura d'un procés penal al fet que la víctima (quan era major d'edat no incapacitada) manifestés la seva voluntat de denunciar els fets. El fonament d'això era evitar la denominada "victimització secundària" de la víctima quan, malgrat ser víctima del delicte, volia oblidar el succeït, i no haver de recordar-ho en el marc del procés (declaracions testificals, declaracions en el judici, reconeixements pel metge forense...).

Es diu en la proposta que aquest nou règim sorgeix com a obligació del Conveni de 2007, quan això és discutible. En primer lloc, el Conveni citat es refereix exclusivament a delictes contra la llibertat sexual (en sentit ampli) contra els menors. Per això no sembla aconsellable donar la mateixa solució en matèria de perseguibilitat als casos de delictes contra majors que contra menors d'edat.

En segon lloc, la Memòria justificativa diu que l'art. 25.6 del Conveni impedeix condicionar la persecució de nacionals i residents a l'existència de denúncia de la víctima. Malgrat això, el citat art. 25.6 diu, textualment:

6. Para el enjuiciamiento de los delitos tipificados con arreglo a los artículos 18, 19, apartado 1.a) del artículo 20, y artículo 21 del presente Convenio, cada Parte adoptará las medidas legislativas o de otro tipo que sean necesarias para asegurarse de que su competencia en virtud de los apartados 1.d) y e no esté supeditada a la condición de que el enjuiciamiento sólo podrá iniciarse previa denuncia de la víctima o del Estado del lugar donde se hayan cometido los hechos.

Aquest precepte ha de llegir-se en el seu context interpretatiu, és a dir, en el marc global de l'art. 25 que el que fa és regular exclusivament el règim de la competència per poder jutjar, en el nostre cas pels tribunals penals del Principat d'Andorra, els delictes d'abús sexual contra menors, pornografia infantil, prostitució infantil, corrupció de menors, i proposicions amb finalitats sexuals.

És en aquest context de fixar la competència dels tribunals del Principat quan s'indica en el conveni (art. 25.6 aplicat al nostre cas) que la competència del Principat d'Andorra existirà encara que a l'altre país en el qual s'hagi pogut cometre el delicte no s'hagi denunciat. Dit d'una altra manera, la finalitat del Conveni de 2011 és que es pugui jutjar a un nacional que hagi comès un delicte sexual contra menors a l'estranger, encara que no s'hagi denunciat pel menor el delicte a l'estranger.

Tot i que es pot valorar si és necessària una reforma de l'art. 4 de la Llei Qualificada de la Justícia (perquè sigui un tema que afecti a la jurisdicció penal del Principat i no estrictament a la procedibilitat d'aquests delictes), es considera que és preferible una reforma de la Llei qualificada del Codi Penal i no pas del Codi de Procediment, per a no distorsionar aquesta matèria.

Article 20. Modificació del capítol tercer del títol VIII del llibre segon

Es modifica el títol del capítol tercer del títol VIII del llibre segon de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Capítol tercer. *Bigàmia i matrimoni forçat*”

Article 21. Creació de l'article 171 bis

Es crea un nou article 171 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 171 bis. *Matrimoni forçat*

El qui forci una persona a contraure matrimoni contra la seva voluntat o sense ha de ser castigat amb pena de presó fins a dos anys.

La temptativa és punible. A aquests efectes, s'entén per temptativa el fet de provocar engany en una persona amb la finalitat de treure-la de l'Estat on resideix i amb la intenció de forçar-la a contraure matrimoni.”

Esmena 24**De modificació**

Grup Mixt (11)

Es proposa modificar l'article 21 (Creació de l'article 171 bis) procedint a substituir-lo pel text següent (La negreta només pretén facilitar la identificació dels mots que s'introdueixen):

“Article 171 bis. *Matrimoni **no consentit***

El qui forci una persona a contraure matrimoni **contra o sense la seva voluntat** ha de ser castigat amb pena de presó fins a dos anys.

La temptativa és punible. A aquests efectes, s'entén per temptativa el fet de provocar engany en una persona amb la finalitat de treure-la de l'Estat on resideix i amb la intenció de forçar-la a contraure matrimoni.

Que el culpable sigui o hagi estat cònjuge o persona amb la qual mantingui o hagi mantingut una relació anàloga, convisqui o sigui ascendent, descendent o germà de la víctima o que sigui una persona que exerceix de fet o de dret autoritat familiar sobre ella.”

Motivació

1/ Si, a més del matrimoni forçat (contra la voluntat), es vol incloure el fraudulent (sense la voluntat), seria convenient introduir dos canvis:

- Per major claredat, la redacció podria ser: “contra o sense la voluntat”

- Per major coherència jurídica, al *nomen iuris* hauria de dir: “Matrimoni no consentit”, la menció al matrimoni “forçat” no recull tots els supòsits.

2/ Manca la circumstància agreujant de parentiu [art. 46,a) Conveni d'Istanbul].

Article 22. Modificació de l'article 182

Es crea un nou apartat a l'article 182 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 182. *Descobriment de secrets*

1. El qui per descobrir la intimitat d'un altre sense el seu consentiment s'apodera de papers, cartes o altres documents qualssevol o efectes personals ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.

La temptativa és punible.

2. El qui amb la mateixa finalitat, per qualsevol mitjà o procediment i infringint les mesures de seguretat destinades a impedir-ho, accedeixi sense autorització a tot o part d'un sistema informàtic ha de ser castigat amb la mateixa pena.

La temptativa és punible.”

Article 23. Modificació de l'article 214

Es modifica l'article 214 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 214. *Apropiació privilegiada*

El qui, amb ànim de lucre, s'apropia d'una cosa moble aliena perduda, o de propietari desconegut, o que posseeix per error propi o del tramitent, ha de ser castigat amb pena de multa fins al triple del valor de la cosa apropiada, si aquest valor és superior a 3.000 euros.

Si es tracta de coses de valor històric, artístic o cultural, o de significació especial per al desenvolupament científic o tecnològic, la pena ha de ser de presó fins a dos anys o d'arrest.”

Article 24. Modificació de l'article 226

Es modifica l'article 226 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 226. *Temptativa*

1. La temptativa dels delictes compresos en aquest capítol és punible.

2. Es considera temptativa la venda, la distribució, la difusió o qualsevol altra forma de posada a disposició de contrasenyes, codis d'accés o dades informàtiques

similars que permetin accedir en tot o en part a un sistema informàtic amb intenció de ser utilitzats per a la comissió d'un delictes de danys informàtics o un delictes de descobriment i revelació de secrets.”

Article 25. Supressió de l'article 242

Queda derogat i sense contingut l'article 242 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal.

Article 26. Modificació de l'article 243

Es modifica l'article 243 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 243. *Ús fraudulent de targeta de crèdit*

1. El qui faci ús, sense autorització, d'una targeta de crèdit o de dèbit per un valor superior a 3.000 euros ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.
2. El qui faci ús, sense autorització, d'una targeta de crèdit o de dèbit per un valor no superior a 3.000 euros ha de ser castigat amb pena de presó fins a un any o arrest.
3. Als supòsits anteriors hi és aplicable l'excusa absolutòria en cas de parentiu de l'article 227.
4. El tribunal pot condemnar, quan sigui el cas, a la indemnització del perjudici causat amb l'ús indegut de la targeta, tret que opti perquè aquesta qüestió sigui resolta pels tribunals civils.”

Article 27. Creació de l'article 247 bis

Es crea un nou article a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 247 bis. *Ús d'informació privilegiada*

Qui intencionadament, de forma directa o mitjançant persona interposada, utilitzi o reveli a tercers no autoritzats a conèixer-la informació privilegiada relativa a instruments financers a la qual hagi tingut accés en l'exercici o per raó de la seva professió o el seu càrrec, tot obtenint un benefici igual o superior a 600.000 euros o causant un perjudici per idèntica quantitat, ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys, multa fins al doble del benefici obtingut o del perjudici ocasionat i inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec fins a sis anys.

La temptativa, la provocació i la conspiració són punibles.”

Article 28. Creació de l'article 247 ter

S'afegeix un article 247 ter a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 247 ter. *Manipulació de mercat*

Qui intencionadament, de forma directa o mitjançant persona interposada i de manera il·lícita, realitzi operacions o difongui rumors o informacions falses o enganyoses, que puguin proporcionar indicis falsos o enganyosos sobre l'oferta, la demanda o el preu d'instruments financers, o realitzi operacions que assegurin el preu d'aquests instruments en nivells anormals o artificials, tot obtenint un benefici igual o superior a 300.000 euros o causant un perjudici per idèntica quantitat, ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys, multa fins al doble del benefici obtingut o del perjudici ocasionat i inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec fins a sis anys.

La temptativa, la provocació i la conspiració són punibles.”

Esmena 25

De modificació

Grup Mixt (12)

Es proposa modificar el text de l'article 28 (Creació de l'article 247 ter) procedint a eliminar els mots “i de manera il·lícita”, deixant el text com segueix:

“Qui intencionadament, de forma directa o mitjançant persona interposada realitzi operacions o difongui rumors o informacions falses o enganyoses, que puguin proporcionar indicis falsos o enganyosos sobre l'oferta, la demanda o el preu d'instruments financers, o realitzi operacions que assegurin el preu d'aquests instruments en nivells anormals o artificials, tot obtenint un benefici igual o superior a 300.000 euros o causant un perjudici per idèntica quantitat, ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys, multa fins al doble del benefici obtingut o del perjudici ocasionat i inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec fins a sis anys.

La temptativa, la provocació i la conspiració són punibles.”

Motivació

Seria preferible eliminar l'element d'il·licitud de la conducta, doncs és difícil concebre supòsits de conductes fraudulentas i lícites.

Article 29. Modificació de l'article 284

Es modifica l'article 284 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 284. *Tipus privilegiats*

1. El consum, la introducció o la possessió de droga tòxica per al consum propi s'ha de castigar amb pena

de presó fins a un any o d'arrest. El tribunal pot imposar, a més, pena de multa fins a 1.200 euros.

2. Quan el consum es faci en local públic la pena ha de ser de presó fins a dos anys i multa fins a 1.800 euros.

3. El qui ven o proporciona il·lícitament a una persona major d'edat una petita quantitat de droga tòxica ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys. Si es tracta de cànnabis o una altra droga de toxicitat similar la pena imposable és de presó fins a un any o d'arrest.

S'exceptua la cessió a una sola persona per al consum conjunt amb aquesta, que ha de ser castigada amb la pena prevista a l'apartat anterior. Si es tracta de cànnabis o una altra droga de toxicitat similar la pena imposable és la prevista a l'apartat segon de l'article 500.

4. La temptativa és punible.”

Article 30. Modificació de l'article 340

Es modifica l'article 340 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 340. *Delicte contra els sentiments envers els difunts*

El qui profani o ultratgi una sepultura, un cadàver o les seves restes, les cendres o l'urna funerària o l'espai que serveixi per a la mateixa finalitat, ha de ser castigat amb pena de presó fins a un any.”

Article 31. Modificació de l'article 409

Es modifica l'article 409 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 409. *Blanqueig de diners o valors*

1. Qui converteixi o transmeti diners, béns o valors que provenguin de qualsevol activitat delictiva que tingui assenyalada una pena de presó el límit mínim de la qual sigui superior a sis mesos, o de qualsevol delicte relatiu a la prostitució, a la propietat intel·lectual i industrial, a l'ús d'informació privilegiada, a la manipulació de mercat, al tràfic de persones per a la seva explotació laboral, al tràfic il·legal de drogues tòxiques, al medi ambient i els recursos naturals, a les associacions il·lícites, a la concussió i a les exaccions il·legals, a la corrupció i el tràfic d'influències o a la falsedat de document, coneixent-ne la procedència, amb el propòsit d'ocultar o dissimular el seu origen il·lícit o d'ajudar qualsevol persona que hagi participat en la comissió del delicte a eludir les conseqüències jurídiques dels seus actes, ha de ser castigat amb pena de presó d'un a cinc anys i multa fins al triple del seu valor.

2. Qui per imprudència greu realitzi les conductes descrites al paràgraf anterior ha de ser castigat amb pena de fins a un any de presó.

3. Amb les mateixes penes que estableix l'apartat 1 ha de ser castigat qui intencionadament:

a) adquireixi, posseeixi o utilitzi diners, béns o valors sabent, en el moment de rebre'ls, que són producte d'algun dels delictes expressats en l'apartat anterior, sense haver participat en la comissió d'aquell delicte previ;

b) ocult i encobreixi la veritable naturalesa, origen, ubicació, moviment o propietat de diners, béns o valors, o dels drets legítims sobre aquests, sabent que són producte d'algun dels delictes expressats en l'apartat anterior, sense haver participat en la comissió d'aquell delicte previ.

4. La temptativa, la conspiració i la provocació són punibles.”

Esmena 26

De modificació

Grup Mixt (13)

Es proposa modificar el text de l'article 31 (Modificació de l'article 409) del projecte procedint a substituir-lo pel text següent (La negreta només pretén facilitar la identificació dels mots que s'esmenen i dels mots que s'introdueixen):

“1. Qui converteixi o transmeti diners, béns o valors que provenguin de qualsevol activitat delictiva, **comesa per ell o per un tercer**, coneixent-ne la procedència, amb el propòsit d'ocultar o dissimular el seu origen il·lícit o d'ajudar qualsevol persona que hagi participat en la comissió del delicte a eludir les conseqüències jurídiques dels seus actes, ha de ser castigat amb pena de presó d'un a cinc anys i multa fins al triple del seu valor.

2. Qui per imprudència greu realitzi les conductes descrites al paràgraf anterior ha de ser castigat amb pena de fins a un any de presó.

3. Amb les mateixes penes que estableix l'apartat 1 ha de ser castigat qui intencionadament:

a) adquireixi, posseeixi o utilitzi diners, béns o valors sabent, en el moment de rebre'ls, que són producte d'algun dels delictes expressats en l'apartat anterior, sense haver participat en la comissió d'aquell delicte previ;

b) ocult i encobreixi la veritable naturalesa, origen, ubicació, moviment o propietat de diners, béns o valors, o dels drets legítims sobre aquests, sabent que són producte

d'algun dels delictes expressats en l'apartat anterior, sense haver participat en la comissió d'aquell delicte previ.

4. La temptativa, la conspiració i la provocació són punibles.

5. Els delictes antecedents del blanqueig inclouen els comesos dins i fora de la jurisdicció penal andorrana, sempre que la infracció tingui caràcter de delicte a l'Estat on hagi estat comesa.”

Motivació

1/ Supressió del sistema de llista tancada.

La tècnica de la llista tancada de delictes (que ara s'amplia) pot deixar buits de punibilitat, obrir zones d'inseguretat jurídica i obligar a continuar reformant l'article a remolc del que requereixin en el futur nous Convenis internacionals.

Dos són ara, al Codi Penal, els criteris de selecció dels delictes *antecedents*: el de la pena mínima imposable, sense distingir entre delictes concrets, i el del catàleg de delictes que poden ser antecedents del blanqueig.

El Projecte que esmenem acull els dos criteris alhora, incloent:

a) qualsevol activitat delictiva que tingui assenyalada una pena de presó el límit mínim de la qual sigui superior a sis mesos,

b) qualsevol delicte relatiu a la prostitució, a la propietat intel·lectual i industrial, a l'ús d'informació privilegiada, a la manipulació de mercat, a tràfic de persones per a la seva explotació laboral, a tràfic il·legal drogues tòxiques, al medi ambient i als recursos naturals, a les associacions il·lícites, a la concussió i a les exaccions il·legals, a la corrupció i el tràfic d'influències o la falsedat de document.

Aquesta fórmula mixta –que en part està ja al text ara vigent– crida l'atenció per ser poc usual (per citar exemples propers, no està ni al Codi Penal francès ni al Codi Penal espanyol) i no oferir especials avantatges. És molt més senzilla la fórmula genèrica relativa a “l'origen delictiu” sense precisar més.

El fet que el sistema de llista tancada tingui un origen conegut, no justifica el seu manteniment a l'actualitat. En efecte, com sabem, el motiu fonamental de l'arribada del blanqueig a les lleis penals va ser l'adopció d'una línia de lluita contra els delictes relatius al tràfic de drogues (Convenció de les Nacions Unides, de Viena, de 20 de desembre

1988), que es va anar ampliant a d'altres delictes patrimonials, econòmics, etc.

És evident que aquesta llista pot continuar ampliant-se. A fi d'evitar ulteriors reformes del Codi, al ritme de les successives ampliacions, es podria suprimir ja el sistema de llista tancada.

L'única raó per la qual es recull el criteri de la llista juntament amb el de la pena mínima és perquè algunes modalitats dels delictes citats poden tenir penes inferiors als sis mesos. Ara bé, aquest problema també es podria resoldre suprimint un i altre criteri i substituint-lo per un sistema de llista oberta.

2/ A fi de complir l'art. 6.2, c) del Conveni de Palerm, es proposa especificar que el delicte precedent pugui haver estat comès a l'estranger, sota la condició que tingui caràcter de delicte a l'estat on s'hagi comès (doble incriminació).

3/ Tot i que a l'Exposició de Motius s'explica que s'introdueix l'autoblanqueig, perquè quedi més clar que s'ubica a l'apartat 1 de l'article 409 del Codi Penal, seria preferible introduir alguna clàusula que ho aclarís: “béns o valors que provinguin de qualsevol activitat delictiva, comesa per ell o per un tercer”

Article 32. Modificació de l'article 430

Es modifica l'article 430 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 430. *Concepte de moneda*

Als efectes d'aquesta secció es considera moneda:

1. La moneda metàl·lica i el paper moneda de curs legal al Principat d'Andorra o a qualsevol altre país estranger.

2. També han de ser considerats moneda la moneda metàl·lica i el paper moneda que encara no han estat emesos però estan destinats a la circulació i són moneda de curs legal.

3. També ha de ser considerat moneda l'instrument de pagament, entès com tot instrument material, exceptuada la moneda de curs legal, que per la seva natura específica permeti, per ell mateix o junt amb un altre instrument, al titular o l'usuari trametre diners o un valor monetari i que es trobi protegit contra les imitacions o la utilització fraudulenta, per mitjà del tipus de paper o d'impressió, el disseny, un codi, una signatura o qualsevol altre element adreçat a impedir o dificultar la seva falsificació, imitació o ús fraudulent.”

Article 33. Modificació de l'article 431

Es modifica l'article 431 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 431. *Creació i posada en circulació de moneda inautèntica*

1. Ha de ser castigat amb pena de presó d'un a vuit anys i amb multa fins al triple del valor aparent de la moneda:

- a) Qui confeccioni moneda inautèntica. A l'efecte d'aquesta secció es considera també moneda inautèntica la fabricada en instal·lacions o amb materials lícits, però sense les degudes autoritzacions.
- b) Qui alteri moneda ja emesa variant el seu valor aparent o fent desaparèixer els signes d'inutilització.

La temptativa és punible.

2. Qui, amb coneixement de la seva inautenticitat, posi la moneda en circulació ha de ser castigat amb pena de presó d'un a quatre anys i amb multa fins al triple del valor aparent de la moneda.

La temptativa és punible.

3. Ha de ser castigat amb pena de tres mesos a tres anys de presó i amb multa fins al doble del valor aparent de la moneda el qui, sense haver participat en les conductes descrites als apartats primer i segon, rebí, es procuri, importi, exporti, transporti, trameti o posseeixi moneda coneixent-ne la inautenticitat, amb la finalitat de posar-la o que sigui posada en circulació.

4. Qui realitzi alguna de les conductes previstes als apartats anteriors ha de ser castigat, en el cas de l'apartat primer, amb pena de presó de tres a dotze anys i multa fins al sèxtuple del valor aparent de la moneda; en el cas de l'apartat segon, amb pena de presó de tres a vuit anys i multa fins al sèxtuple del valor aparent de la moneda, i en el cas de l'apartat tercer, amb pena de presó de dos a cinc anys i multa fins al quíntuple del valor aparent de la moneda, quan hi concorri alguna de les circumstàncies següents:

- a) Quan l'autor pertanyi a una organització dedicada a la creació o a la posada en circulació de moneda alterada.
- b) Quan es dediqui habitualment a aquestes activitats.
- c) Quan la quantitat de moneda inautèntica sigui suficient per desestabilitzar el sistema econòmic del país.

5. Qui, havent rebut moneda falsa sense tenir-ne coneixement, la posi en circulació després de conèixer la seva inautenticitat, ha de ser castigat amb arrest i multa fins al doble del valor aparent de

la moneda, quan hi concorri alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que es tracti d'una quantitat superior a 600 euros.
- b) Que s'actui en grup.”

Article 34. Modificació de l'article 432

Es modifica l'article 432 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 432. *Actes preparatoris punibles*

La fabricació, la cessió, la venda o la possessió d'instruments, materials, substàncies, màquines, programes d'ordinador, aparells o altres estris, específicament adreçats a la confecció de moneda inautèntica o a l'alteració de moneda ja emesa, ha de ser castigada amb pena de presó fins a dos anys sempre que se'n pugui derivar un perill per al tràfic monetari.”

Article 35. Modificació de l'article 476

Es modifica l'article 476 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 476. *Maltractament i lesions doloses*

1. Qui maltracti corporalment de manera lleu o agredeixi físicament una persona ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 6.000 euros.
2. Amb la mateixa pena ha de ser castigat qui produeixi a una persona una lesió no definida com a delicte per aquest Codi.
3. La temptativa és punible.”

Article 36. Modificació de l'article 478

Es modifica l'article 478 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 478. *Coaccions i amenaces lleus*

1. El qui causi a una persona una coacció de caràcter lleu ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.
2. El qui, fora dels supòsits previstos com a delicte en aquest Codi, amenaci una persona de causar un mal constitutiu de delicte menor o contravenció penal, o esgrimeixi armes o instruments perillosos en una baralla, ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.
3. El qui faci trucades telefòniques de manera reiterada amb la finalitat de causar neguit, ansietat o temor a una persona, ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.”

Esmena 27**De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (14)

Es proposa modificar el redactat de l'article 36 amb el text següent:

“Article 36. Modificació de l'article 478

Es modifica l'article 478 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 478. Coaccions i amenaces lleus

1. El qui causi a una persona una coacció de caràcter lleu ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.

2. El qui, fora dels supòsits previstos com a delictes en aquest Codi, amenaci una persona de causar un mal constitutiu de delictes menors o contravenció penal, o esgrimeixi armes o instruments perillosos en una baralla, ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.

3. El qui faci trucades telefòniques envii correus electrònics o de missatgeria electrònica, de manera reiterada amb la finalitat de causar neguit, ansietat o temor a una persona, ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.”

MOTIVACIÓ

Aprofitem la reforma per a la tipificació de conductes que tenen la mateixa virtualitat per afectar al bé jurídic i malgrat això eren atípiques.

Article 37. Modificació de l'article 479

Es modifica l'article 479 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 479. Difamació lleu

Qui cometi difamació contra una persona sense atemptar greument contra la seva autoestima o la seva reputació ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.

Per a la persecució de la difamació cal, en tot cas, querrel·la de la persona ofesa pel delictes o del representant legal. Són, a més, aplicables a aquestes contravencions penals les disposicions previstes en els articles 174 a 181 d'aquest Codi.”

Article 38. Modificació de l'article 482

Es modifica l'article 482 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 482. Defraudacions

1. El qui comet estafa o l'estafa privilegiada de l'article 211 per valor no superior a 600 euros ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins al doble del perjudici patrimonial ocasionat.

2. De la mateixa manera ha de ser castigat el qui comet estafa informàtica per valor no superior a 600 euros.

3. El qui comet defraudació en l'ús de fluids o de sistemes de telecomunicació per valor no superior a 600 euros ha de ser castigat amb pena de multa fins al doble del perjudici causat.

4. El qui cometi apropiació indeguda o administració deslleial per valor no superior a 600 euros ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa de fins al doble del valor de la cosa o del perjudici ocasionat.

5. La temptativa és punible.”

Article 39. Supressió de l'article 485

Queda derogat i sense contingut l'article 485 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal.

Article 40. Supressió de l'article 487

Queda derogat i sense contingut l'article 487 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal.

Article 41. Supressió de l'article 488

Queda derogat i sense contingut l'article 488 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal.

Article 42. Modificació de l'article 499

Es modifica l'article 499 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 499. Consum individual, possessió, cultiu o introducció de droga tòxica per al consum propi

El consum individual o el cultiu, la introducció o la possessió de cànnabis o una droga de toxicitat similar per al consum propi han de ser castigats amb pena d'arrest o multa fins a 600 euros.”

Article 43. Modificació de l'article 501

Es modifica l'article 499 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 501. Abandó de xeringues o objectes perillosos

El qui abandoni en llocs públics xeringues o altres objectes perillosos, de manera que puguin provocar contagi de malalties o altres danys a les persones, ha de ser castigat amb pena de treballs en benefici de la comunitat o multa fins a 600 euros.”

Article 44. Modificació de l'article 511

Es modifica l'article 511 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 511. Abús de part

1. El qui, sense incórrer en el delictes previst a la lletra *b* del punt 1 de l'article 209, demandi civilment una persona física o jurídica fingint desconèixer-ne el domicili amb el propòsit de col·locar-la en estat d'indefensió ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.

2. Si el responsable és advocat o procurador, s'ha d'imposar, endemés, la pena de suspensió per a l'exercici de l'ofici o el càrrec fins a sis mesos.”

Article 45. Modificació de l'article 514

Es modifica l'article 514 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 514. *Jocs il·legals*

El qui organitzi o participi en jocs il·legals ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.

La temptativa és punible.”

Article 46. Modificació de l'article 515

Es modifica l'article 515 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 515. *Perseguitabilitat*

Les contravencions penals previstes en l'article 477 i totes les del títol II són solament perseguibles amb denúncia prèvia de la part ofesa o del representant legal.”

Disposició derogatòria

Queda derogada la Llei 14/2010, del 13 de maig, de règim jurídic de les entitats bancàries i de règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer.

Esmena 28

De supressió

Grup Parlamentari Demòcrata (1)

Es proposa suprimir la Disposició derogatòria.

Disposició final primera

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 8/2013, del 9 de maig, sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera, que queden redactades com segueix:

1. L'article 51 queda redactat com segueix:

“Article 51. *Procediment sancionador*

1. El procediment sancionador es tramita d'acord amb el que disposa la Llei de regulació del règim disciplinari del sistema financer, del 27 de novembre del 1997.

2. L'exercici de la potestat sancionadora a què es refereix aquest capítol és independent de l'eventual concurrència de delictes o contravencions penals.

No obstant això, quan s'estigui tramitant un procés penal on s'aprecii identitat de subjectes i fets, el procediment sancionador queda suspès respecte dels mateixos subjectes i fets fins que recaigui pronunciament ferm de l'autoritat judicial.

3. Un cop reprès el procediment sancionador, no es poden sancionar pecuniàriament conformement a aquest capítol les conductes que ho hagin estat penalment quan s'aprecii identitat de subjectes i fets.”

2. La disposició transitòria queda redactada com segueix:

“Disposició transitòria

Les obligacions establertes en els articles 46 i 47 del capítol quart són aplicables al cap de tres mesos de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.”

Esmena 29

De supressió

Grup Parlamentari Demòcrata (2)

Es proposa suprimir la Disposició final primera.

Disposició final segona

Es delega el Govern perquè, en el termini màxim de tres mesos des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* el text corresponent que reculli la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal incloent-hi totes les modificacions aportades fins avui.

Així mateix, es delega el Govern perquè, en el termini màxim d'un mes des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* el text corresponent que reculli la Llei 8/2013, del 9 de maig, sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera incloent-hi totes les modificacions aportades fins avui.

Disposició final tercera

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Sofia Garrallà Tomàs